

מסורת הש"ס

משוח מלחמה פרק שמיני סוטה

מד.

עין משפט
נר מצוה

(א) כי כן קח. אהליט פטיו
 (ב) מ"ה. (ג) ונעיל מנח.
 (ד) וקדושין פה. ט"ז.
 (ה) ומוספא פ"ו.
 (ו) וקדושין פ"ו ט"ז. ומהם
 (ז) מ"ה. (ח) ונעיל מנח. (ט) ונעיל
 (י) מ"ה. (יא) וקדושין פ"ו.
 (יב) ונעיל מנח. (יג) וקדושין פ"ו.
 (יד) וקדושין פ"ו.

תורה אור השלם

1. ומה האיש אשר אהר
 אשה ולא לקחה ירך
 וקח לביתו פן ימות
 בפלגמא ואיש אהר
 דברים כ ו
 2. והאיש השורש לדרב
 אל. והאיש והאמר מי
 האיש והיא ורך הלבב
 ירך והש לביתו ולא
 יקח את לבב אחיו
 כ"ב.
 3. הן בחוץ מלאכתך
 ותהיה כבודך לך אהר
 ובניו ביהוה.
 מ"ט. כי כן
 4. כי יקח איש אשה
 וקחה לא ירא בצבא
 ולא יעבר עליו לכל דבר
 וכן יהיה לביתו שקט
 אהר ושקט את אשתו
 אשר לקח. דברים כ ו
 5. והיה ככלת השוטים
 לדרב אל העם וקדו
 שרץ צבאות בראש
 העם. דברים כ ט

לעני רש"י

ור"ס ויר"ס. ח"י"ב.

מוסף רש"י

לפיכך תלחה לו התורה
 את כל אלו. לחור פל
 בית ורס ואם לבסות על
 החורים בשביל פניהם
 שיהיה שלם יבית שס
 בעלי עבירה והורח חור
 אהר שנה טה לא בית
 או טע כס או אר אשה
 (דברים כ ח). מעשיהם
 וקדושין לפניהם. כי אלו
 עומד בקל המערה
 לרץ לטפס ולעלות שיפוט ורועותיו
 כדברים שוב אל המלכה
 ולא מטפס. שמהלך שיהיה
 קשה וטע כ ח. לקחה
 את שוקיו. לקח רגליו
 וקדושין י"ב.

מה טופס ארבע אמות לעומתה. מכמים גורו שיהא המת מטמא
 כל הנכנס בארבע אמותיו כדי שלא ירגילו אולי טהרות ליקרב לו
 ויהא סבור שלא האהיל ויש לחוש שמה יפשוט ידו והאהיל ולא
 ארבעים: וטנא טונא. וכן מני מנא דרין נמשנה הנשנים בנינו

אמת טופס ארבע אמות לשומאה (ו) ותנא
 תונא חצר הקבר העומד בחוכה פתוחה והוא
 שיהו בה ארבע אמות דברי בית שמאי ב"ה
 אומרים ארבעה טפחים כמה דברים אמורים
 שפתחה מלמעלה אבל פתחה מן הצד
 דברי הכל ארבע אמות כלפי לייא אדרבה
 מן הצד מיריד ונפיק מלמעלה או אפשר
 דלא מאהיל אלא כמה דברים אמורים
 שפתחה מן הצד אבל פתחה מלמעלה
 ארבע אמות והני מילי חצר הקבר דמסיימא
 מוציאתא אבל מת בעלמא תפיס: ימי האיש
 אשר ארש אשה כו': ת"ר אשר ארס
 אחד המארים את הכתולה ואחד המארים
 את האלמנה ואחד שומרת יבם ואפילו
 חמושה אחין ומת אחד מהם במלחמה כולן
 חוזרין לא לקח ולא לקחה יפרש לאלמנה
 לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הריוט
 ממזרת ונתניה לישראל בת ישראל לממור
 ולנתן לימא דלא רכבי יוסי הגלילי דאי
 רבי יוסי הגלילי הוא אמר דהיא ורך הלבב
 זה המתירא מעבירות שבידו אפילו תימא
 ר' יוסי הגלילי כדב"ה דאמר רבה הלעולם
 אינו חייב עד שיבעול מה טעם לא יקח
 משום לא יחלל משום הכי אינו לוקה עד
 שיבעול תנו רבנן אשר בנה אשר נטע אשר
 ארש ילימדה תורה דרך ארץ שיבנה אדם
 בית ויטע כרם ואח"כ ישא אשה ואף שלמה
 אמר בחכמתו והכן בחוץ מלאכתך ועתרה
 בשדה לך אחר ובנית ביתך הכן בחוץ
 מלאכתך זה היה ועתרה בשדה לך זה כרם
 אחר ובנית ביתך זו אשה ד"א הכן בחוץ
 משנה אחר ובנית ביתך זה גמ' ד"א הכן בחוץ
 מלאכתך זה מקרא ומשנה ועתרה בשדה
 לך זה גמרא אחר ובנית ביתך אלו מעשים
 טובים ר' אליעזר בנו של ר' הגלילי אומר
 הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא ומשנה וגמרא
 ועתרה בשדה לך אלו מעשים טובים אחר
 ובנית ביתך דרוש וקבל שברי: ואלו
 שאינן חוזרין הבונה בית שער כו': תנא אם
 הוסיף בו דימוס אחד חזר: ר' אליעזר אומר
 אף הבונה בית לבנים בשרון לא היה חזר:

מאהיל על חלל הפתח: וכו' מילי כו'. השתא מהדר לפרושי
 סיעמיה מהכא. מדאלטריך למיתא העומד לתוכו טהור ש"מ הני
 מילי חזר הקבר דמסיימא מחילתא דמערה לחודיה ודחזר לחודיה
 ויש היכר דכר אכל מת בעלמא המוטל באור מודו בית הלל דתפיס
 ארבע אמות מדאלטריך למיתא
 העומד לתוכו טהור דאי בעלמא לא
 גזר למי לי לאשמעינן הכא דטהור:
 ואפי' היא לו שומרת יבם שלא
 קדשה הוא אלא מכא אחיו בזה לו:
 לקח. מדלגא כמיב לקח מיעטא הוא
 למעוטי לקימת איסור: כדרכה.
 דאמר אין עבירה בקדושין עד
 שיבעול שיניא זעו או את האשה
 לדי חילול וממזרת ונמיתה אין עבירה
 בקדושין דלא כמיב ביה לא יקח אלא
 לא יבאש ולא תחמקש אכל אלמנה כמיב
 בה לא יקח וקמה היינו קדושין
 ואלטרין דרבה דלא תימא מקדושין
 עבד ליה איסור: סוגיניס. מן
 הגנעוים דמיב ביה ויתנס יהושע
 לחוטני עלים (יהושע ט) והן משכנה
 אומות: ושפדס כשדס לך. ונלנה
 כשדה מלאכתך לך: גמרא. למ
 סגרא להבין נעמי המשנה והלכה
 כדברי מי: אס הסיף כו דיומוס
 אחד. שורה של אבנים או בגובה או
 עבוי מו לא היו על מכונו וקרינא
 ביה מדס: שמהדין אופו. שאינו
 מתקיים: כשנוע. כשמיטה: אין לי
 אלא מדס. כמולה: אלמנה וגרושה.
 מאחר ונשאה זה: יכול אף כנס בים.
 חדש ולא מנסי היא מה שיהא נקי
 מן הכל: מתני' ויספו השוטים.
 על דברי סתן: כשמיטה: אין לי
 לעמוד נפוסים שלא יפידוס אחיבם:
 לפיכך. שהיה זהו הירא מעבירות
 מהל המורה בנה ונטע וארס לחזר
 בגללן כדי שיהיה נקי החזרה ולא
 יבניש לומר מעבירות שבידו הוא ילא
 וחזר: ר' יוסי אומר כו'. בגמרא (ע"ב)
 מפרש גמא פליג אדרכי יוסי הגלילי:
 ובעקבו של עס. כסופו של עס
 שעומדים שלא יחזרו אחרים
 לאחריהם לנזק: מעמידין זקופין
 מלפניס. כדאש של זד המלחמה
 מעמידין בני ארס גבורים ממונים לך
 שאס יפול אחד מן הנלחמים יעמידוהו
 וזקופו יבניו את אשני הנזק
 כדכריהם: (ואחריס). ואשנים
 אחרים מאחריהם: וכשילין של
 כרול כרידיס. לשמור שלא ינזק.
 וכשילין כעין חזין שוקין ור"י"ש:
 שמהילת

בה א מ"י פ"ג מהל' אכל
 ה"ר פ"ג לחין רלה
 טו"ש י"ד פ"י שפ"ה פ"י
 ה:
 בו ב מ"י פ"ו מהל'
 טומלת פ"ו הל"ט
 וי"ש כ"ב:
 ג מ"י פ"ו מהל' מלכס
 ד"ן ו:
 ד מ"י פ"ו מהל' ס' חן:
 כו ה מ"י פ"ו מהל'
 אסופו כ"ה הל"ג
 וי"ש הל"ג:
 כז ו מ"י פ"ה מהל'
 דעות הל"ה:
 כח ז מ"י פ"ו מהל'
 מלכס הל' י"ח:
 ל ה מ"י פ"ו מהל' ו:
 למ ט"ו מהל' ס' הל"ד:

תנא מפני שמחדשין אותו פעמים בשבוע: ואלו שאין זזין ממקומן בנה בית חדש וחנכו וכו': תנו רבנן יאשה
 חדשה אין לי אלא אשה חדשה אלמנה וגרושה מנין תלמוד לומר אשה מכל מקום אם כן מה ת"ל אשה
 חדשה מי שחדשה לו יצא מחזיר גרושתו שאין חדשה לו ת"ר לא יצא בצבא יכול בצבא הוא דלא
 יצא אבל יספיק מים ומזון ויתקן הדרכים תלמוד לומר ולא יעבור עליו לכל דבר יכול שאני מרבה
 אף הבונה בית ולא חנכו נטע כרם ולא חללו ארס אשה ולא לקחה ת"ל עליו עליו אי אהה מעביר
 אבל אתה מעביר על אחרים ומאחר דכתב לא יעבור לא יצא בצבא למה לי יעבור עליו בשני לאוין:
 מתני' ייספו השוטים לדרב אל העם וגו' ר' עקיבא אומר הירא ורך הלבב כמשמעו שאינו יכול
 לעמוד בקשרי המלחמה ולראות לדרב חרב שלושה רבי יוסי הגלילי אומר הירא ורך הלבב זהו המתירא מן
 העבירות שבידו לפיכך תלחה לו התורה את כל אלו שיחזור בגללן רבי יוסי אומר אלמנה לכהן גדול
 גרושה וחלוצה לכהן הריוט ממזרת ונתניה לישראל בת ישראל לממור ולנתן הרי הוא הירא ורך הלבב
 יהיה ככלת השוטים לדרב אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם ובעקבו של עם כמעמידין זקופין
 לפניהם ואחרים מאחוריהם וכשילין של כרול בידיהן וכל המבקש לחזור הרשות בידו לקפה את שוקיו
 שתחילת